

ELS AGRICULTORS VALENCIANS RECLAMEN EL TRANSVASAMENT

L'Ebre: la gran esperança

No hi ha res com la formulació d'un objectiu comú per a canviar un conflicte entre veïns en una empresa solidària i enèrgica. Fa quatre dies, en la comarca de la Plana, encara discuteixen uns i altres per les concessions de pous i la utilització de l'aigua. Era una guerra llarga, sorgida uns anys enrere, que ha enfrontat Vila-real amb Borriana, Borriana amb Moncofa, Moncofa amb Nules...

Les veus més lúcides havien destacat, una vegada i una altra, la necessitat de racionalitzar el problema i les seues claus, d'abordar la qüestió en termes globals i de coordinar la recerca unitària de solucions. Encara avui, a Nules, el conflicte del pou del barranc de Betxí, l'explotació del qual fou concedida a la veïna població de Moncofa, suscita comentaris i reunions. Però una altra frontera, una altra aspiració, s'ha reobert per aquelles comarques: el transvasament de les aigües de l'Ebre.

Sindicats, empresaris,

Un riu d'aigües conflictives.

Els problemes que l'escassetesa d'aigua ha creat en les comarques del nord del País Valencià han acabat accentuant la reivindicació del transvasament d'aigües de l'Ebre.

Adolf Beltran

comunitats de regants, autoritats polítiques i tot de «forces vives» ocupen l'actualitat més punyent al nord del País Valencià en reivindicació del mític canal Ebre-Millars, una obra que s'inicià i es paralizà en temps del franquisme i que ha estat reclamada intermitentment, en una versió menys faraònica, en els últims deu anys. Darrere aquesta mobilització d'opinions «d'ampli espectre», però, hi ha barrejats —com sol passar— actituds tècnicament impecables, opcions conciliadores, bona voluntat i interessos diversos. Una raó de fons els justifica: les comarques septentrionals del País tenen dret a reclamar la possibilitat d'equilibrar el dèficit d'aigua que pateixen actualment amb la utilització d'una part limitada dels cabals sobrants de l'Ebre.

A principi dels mes de juliol, es reunien, en la seu de la Junta d'Aigües de la Plana, alcaldes, representants de les comunitats de regants, representants sindicals i d'altres entitats implicades en el problema i decidien iniciar accions per demanar que el transvasament de l'Ebre siga inclòs en el Pla Hidrològic de conca i en el Pla Hidrològic Nacional, en procés d'elaboració per part de l'administració. Una comissió creada a l'efecte, integrada

Aturar la demanda d'aigua

Resolució de la Unió de Llauradors

El procés de desertització creixent que pateix el nostre país, qualificat com l'àrea mediterrània més abocada a aquest desastre ecològic, agreujat darrerament per la manca de pluja i l'increment dels incendis forestals, fa que la disminució de les disponibilitats hídriques siga cada volta menor, s'hagen consumit reserves importants als darrers anys, i s'haja situat els aqüífers en situacions perilloses i en, alguns casos, quasi irreversibles.

Açò, entre moltes d'altres conseqüències, ha produït enfrontament entre pobles veïns, que han enrarit la normal convivència.

Des de sempre, la Unió de Llauradors i Ramaders del País Valencià ha estat a favor de:

a) Racionalitzar l'ús dels limitats recursos hídrics ordenant i planificant els recursos disponibles d'acord amb les necessitats reals existents.

b) Preservar l'interés agrari per damunt del propi del sector industrial, tal com s'ha reconegut històricament en l'ordenament jurídic de les aigües.

El Consell Sindical de la Unió, reunit el passat dia 19, prengué els següents acords:

1.—Dirigir-se al govern de l'estat i al de la Generalitat sol·licitant l'adopció de les mesures necessàries per tal de garantir un ús adequat de tots els recursos hídrics al País Valencià, i per tant, de totes les conques que ens afecten, preservant els actuals regadius.

2.—Sol·licitar la declaració d'aqüífer sobreexplotat en la Plana de Castelló i les Valls del Vinalopó.

3.—Sol·licitar del Parlament valencià les mesures que impedisquen un augment en la demanda d'aigua (nous regadius, industrials, etc.), en aquelles àrees on s'estiguen consumint reserves i, per tant, s'entre en un procés de salinització progressiva, tenint cura que l'interés general s'impose sobre els particulars.

Davant una situació tan extraordinàriament greu com la que de manera estructural pateix una gran part de comarques del nostre país, sol·licitem de les forces socials, econòmiques i polítiques, la màxima responsabilitat, serietat i rigorositat per poder recuperar els aqüífers d'una manera integral.

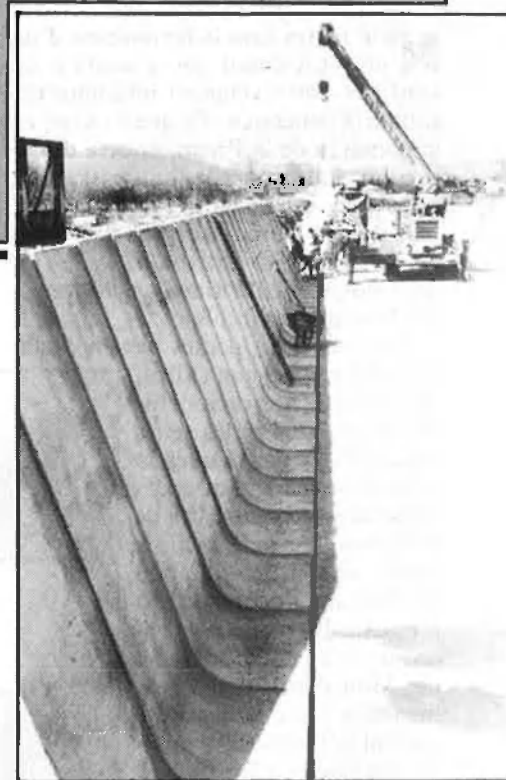
Entenem que açò passa necessàriament per un desenvolupament de la llei d'aigües, l'elaboració dels Plans Hidrològics de Conques i el Pla Hidrològic Nacional, on caldrà un alt consens entre les administracions autonòmiques i central i les forces polítiques i socials, entre les quals destacariem les organitzacions professionals agràries.

La Unió presta suport, així mateix, al transvasament de l'Ebre al Millars de les aigües sobrants de l'Ebre, com una demanda necessària i com una aspiració justa de les comarques afectades, sense voler oblidar en cap moment el respecte als interessos de la totalitat dels usuaris i de l'ecosistema del Delta de l'Ebre.

Per evitar estèrils enfrontaments entre llauradors d'Aragó i del País Valencià, la Unió propiciarà tots els contactes necessaris entre els llauradors d'ambdues zones, que allunyen els maximalismes xovinistes i les demagògies perilloses.

Consell Sindical
Unió de Llauradors i Ramaders

Un
transvasa-
ment que
desperta
l'oposició
total a Aragó.

per 14 persones representatives de tots els sectors, té per missió portar a la pràctica aquest acord.

Un acord que venia acompanyat per una anàlisi important: la que considera necessari elaborar un pla de racionalització i aprofitament de l'aqüífer de la Plana. Precisament en aquest sentit, en el de considerar les reclamacions aportacions d'aigua de l'Ebre com una part de la racionalització global del sistema d'aigües d'aquelles terres, la Unió de Llauradors i Ramaders del País Valencià adoptava, el 10 de juliol, en una reunió del seu Consell, un acord més concret. La Unió, que s'ha distingit fins ara pel seu paper moderador i la voluntat de buscar solucions raonables, sol·licitava de l'administració «la declaració d'aqüífer sobreexplotat en la Plana de Castelló i les Valls del Vinalopó», com també «mesures que impedisquen un augment en la demanda d'aigua» en

les zones on hi ha escassetat. Aquest sindicat es pronunciava també pel transvasament de l'Ebre, amb un respecte ple a tots els implicats i al sistema ecològic del Delta del riu. La Unió era conscient, en fer la declaració, de la unànime oposició que el transvasament ha trobat a Aragó.

Mentre la premsa local, els rotatius *Mediterraneo* i *Castellón Diario*, oferien una extensa i espectacular cobertura informativa a la demanda cívica a favor de l'aigua de l'Ebre (*Castellón Diario* publica reiteradament un manifest al qual s'adhereixen els ciutadans i que va dirigit al Ministeri d'Obres Públiques), un equip de tècnics era encarregat de realitzar un exhaustiu estudi sobre tot l'aqüífer de la Plana, amb l'objectiu d'establir les disponibilitats, les necessitats i les possibilitats d'un millor aprofitament del reg. Aquest estudi tindria com a finalitat l'elaboració d'uns criteris

d'explotació del sistema d'aigües, des de la unitat de gestió que un aqüífer sobreexplotat exigeix, i l'establiment concret del dèficit d'aigua que el desitjat transvasament de l'Ebre hauria de cobrir.

